

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miesięczna na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garnond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwa- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stoplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył wydać następujące pismo odręczne: *)

Kochany Panie Grocholski! Uwalniam Cię na Twoją prośbę łaskawie od sprawowania urzędu ministra. Wiedeń d. 25. listopada 1871.

Francisek Józef mp.

Auersperg mp.

Dnia 1 grudnia b. r. o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w obecności komisji kontroli długów państwa w sali przeznaczonej do losowań, w gmachu bankowym, Singerstrasse, 38me losowanie seryi i numerów wygrywających pożyczki premiowej z r. 1864 Z c. k. dyrekcji długu państwa.

Dnia 26. listopada 1871 wyszedł i rozszlany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt LII dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 136. Patent cesarski z dnia 25. listopada 1871 o rozwiązaniu sejmów Austrii powyżej Anizy, Krainy, Bukowiny, Morawii i Vorarlberga i o zwołaniu sejmów mających być na nowo wybranymi.

*) Powtórzone z powodu niedokładnego przekładu w wczorajszym numerze Gazety.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dzienniki wiedeńskie donoszą, że nowy gabinet rozpoczął już swoje funkcyje. Urzędnicy niektórych ministerstw przedstawili się swoim nowym przełożonym, a w wypowiedzianych przy tej sposobności mowach położono nacisk na nienaruszalność konstytucyi i jej energiczne wykonanie. Dnia 26go b. m. odbył się miała konferencya członków nowego gabinetu. „N. fr. Presse“ dowiaduje się, że minister dr. Unger będzie pełnił te same funkcyje, które należały dawniej do za kresu dr. Bergera. Obok układu i oceniania elaboratów ustawodawczych, tudzież ich obrony w Radzie państwa należyć będzie do ministra dr. Ungera także kierownictwo bióra prasowego.

Berlin. Na posiedzeniu parlamentu niemieckiego dnia 23. b. m. toczyły się obrady nad projektem do prawa dotyczącym nadużywania ambony ze strony duchownych. Pierwszy w tej sprawie zabrał głos minister Lutz, wypowiadając, że ponieważ od rządu bawarskiego wyszedł projekt, ministrowi bawarskiemu przedewszystkiem należy wykazać powody, dla których wniosek zrobiono. Najsamprzód chce — mówił mniej więcej minister, — odeprzeć zarzut jakoby w tej kwestyi chodziło tylko o samą Bawaryę. Nie przeczę, że Bawaryja najwięcej może w niej być interesowaną, i to by może posłużyło na uniewinnienie i wytłómaczenie niniejszego projektu, ale ja sądzę, że ta sprawa jest ogólną i że do wszystkich państw związkowych powiedzieć można: tua res agitur. Państwo jest organiczną całością; jeśli jedna część jest chorą, wtedy i całość cierpi na tem; dom w płomieniu zagraża także sąsiednim domom. Jeśli nieprzyjaciele zwycięstwo odniosą w Bawaryi, to walkę przeniosą po za granice, a armii swojej inne wskażą drogi. Pamiętajcie też przedewszystkiem na Alzację i Lotaryngię. Rdzeń całej sprawy spoczywa na tem: kto ma rzadzić w państwie, rząd czy kościół rzymski? Żaden organizm państwowy ostać się nie może, jeśli dwom ulega rząd, z których jeden nie uznaje tego, co nakazuje drugi. Stan taki niejasny, w którym dwie naraz wrogie panują potęgi, istnieje w tych państwach, których większość ludności podlega wpływom rzymskiego kościoła. Jeśli w takich państwach władza świecka nieustępuje kościołowi, to wtedy dwa obok siebie stawają rządy, albo występują przeciw sobie. Za patrywania tego, że każda władza odrębna i właściwa ma pole działania, nie uznawał nigdy kościół, bo on od dawna inne wynalazł teorie, a jeśli ich praktycznie dotychczas nie przeprowadził jeszcze, to z tej jedynie przyczyny, ponieważ czas nie wydawał mu się być jeszcze dość stosownym. Takim zasadom kościoła katolickiego, który wszystko pod swą zagarnia władzę, rząd sprzeciwić się musi, bo w obec nich przestałby istnieć, abdykowałby na korzyść innej władzy, gdyby spokojnie się przypatrywał, jak ta władza prawa uważałaby za nieobowiązujące. We wszystkich państwach znajdujemy

postanowienia i przepisy kościelnej policyi, które do tego samego dążyły celu. Z uwagi więc i my spuszczać nie możemy groźne postawy kościoła rzymskiego a to tem mniej, ponieważ to duchowieństwo, które ja w moich młodych znałem latach i jakie dawni biskupi wychowali, już dawno wymarło. W jego miejsce powstało duchowieństwo, które coraz więcej wstępuje w ślady jezuityzmu. Doświadczenia, jakie zrobiono w niektórych państwach z tem duchowieństwem, rzeczywiście bardzo były przykre. Niezliczone kazania z ambon i przy rozmaitych okolicznościach nie były niczem innym, jak wycieczkami przeciwko rządowi i wezwaniem do nieposłuszeństwa. Duchowieństwo rozgłasza, że bezpieczeństwo państwa, ludzkości jest zagrożone przez nowoczesne państwo, wszelkiego rodzaju używa oszczerstw, nie walczy argumentami przeciwko państwu i nie stara go się krytykować rzetelnie, ale podnosi jedynie zarzut, że prawodawstwo nie zgadza się z przykazaniami Boskimi, że nawet obowiązkiem jest obywateli wypowiadać posłuszeństwo takim prawom. Takim więc sposobem wszelka powaga władzy świeckiej upaść musi. Ale nie dosyć jeszcze, Panowie; mówiono już, że kościół z masą ludu sojusz chce zawrzeć, ażeby go w swoich mógł użyć celach. Dość tylko uprzytomnić sobie prasę ultramontańską, jej sposób pisania, intrygi, ażeby się przekonać, że nadszedł czas, w którym trzeba położyć za porę przeciwko wdzierającemu się wszędzie jezuityzmowi i zawołać: aż dotąd a nie dalej.

W tym samym duchu przemawiał poseł Treitschke witając projekt wniesiony jako zapowiedź błogiej przyszłości Niemiec i wyrażając przekonanie, że katolickie agitacye nie odniosą zwycięstwa nad nowoczesnymi zasadami i niemieckim duchem. — Następnie zabrał głos przeciwko projektowi poseł Reichensperger (Olpe). Rząd ma upodobanie, są słowa mowcy, do niespodzianek; na ostatniej sesyi wystąpił z wnioskiem o dotacyę 4 milionów, teraz przedłożył projekt niniejszy, nim opinia publiczna mogła wypowiedzieć zdanie o nim i podobnych do niego prawach, które datują się od czasu konferencyi karlsbadzkich. W tym samym też duchu tworzy się prawodawstwo nowego państwa niemieckiego. Nie chodzi tutaj o spokój publiczny, ale jedynie o utworzenie wyjątkowego prawa w najohydniejszym znaczeniu tego wyrazu. W wykształcających nawet kołach jest mowa o tem, jakoby nowy dogmat niebezpiecznym był dla państwa i dla tego państwo przeciwko temu szukać musi obrony. Jest to niczem więcej jak wykrętem, służącym za pozór do występowania przeciw katolikom, do stanowienia praw nowych, jakkolwiek dotychczasowy kodeks karny najzupełniej wystarczał. Dla tego nie wątpię, że projekt więcej państwu zaszkodzi, jak pomoże, że zamiast utrzymać spokój publiczny, zakłócić go tylko musi.

Poseł Ketteler z Badenii odpowiada ministrowi Lutzu, że on żadnych nie przytoczył faktów ale jedynie oskarżenia przeciwko nauce kościoła, której nie rozumie. Zdaniem mowcy, katolicy Niemiec posłuszni są prawu i przywiązani do rządu i tego bynajmniej im nie broni sobór teologiczny. Gdyby to było prawdą, co powiedział minister Lutz, to temu nie przeszkodziłby wzmiankowany projekt, ale trzeba by w takim razie zakazać katolicyzm. Mowca ubolewa nad tem, że nigdy jeszcze nie występowano w sejmie tak nieprzyjaźnie przeciwko katolikom jak dzisiaj, jakkolwiek oni takie same jak protestanci mają zasługi. Czemuż przeciwko innym urzędnikom, mówi Ketteler, nie występuje rząd? Wszakże i oni mają obowiązek pielęgnowania ducha lojalności? Parlament żąda wolności prasy i stowarzyszeń, a do domu karnego wysyła duchownych którzy mają odwagę wypowiadania swojej opinii. Im sprawiedliwszy okaże się parlament, tem więcej utrwali się potęga państwa. — Po Kettelerze zabrał jeszcze głos poseł Loewe, wykazując, że jedynym środkiem do pozbycia się politycznej teologii i teologicznej polityki jest rozdział pomiędzy kościołem a państwem. Pytacie się panowie, mówi Loewe, co spowodowało rząd do przedłożenia tego projektu. Ja wam przypominam i rozruchy nawet, jakie wywołał dogmat o nieomyślności. mówicie że to rzecz nieznaczająca, ale ci panowie im więcej się uniżają, tem więcej są groźnymi. My potrzebujemy koniecznie rozdziału między państwem a kościołem. Przykro mi że do tego rozdziału prawo karne toruje drogę; byłbym wolał, żeby śluby cywilne były zrobiły początek, ale ta okoliczność nie może mną powodować, ażeby miał występować przeciwko wnioskowi.

Za przekazaniem projektu tego komisji głosię tylko centrum. Przy końcu posiedzenia odczytuje wice-marszałek Hohenlohe list dr. Simsona, w którym tenże oznajmia, że składa przewodnictwo na czas trwania obecnej sesyi. Powodem do złożenia urzędu są rozprawy nad wnioskiem obrad izbowych dotyczącym zajścia między posełem Beblem a Simsonem, a który, jakeśmy pisali wczoraj, nie uzyskał większości głosów.

Na posiedzeniu parlamentu, dnia 24. bm., przyjęto w trzecim czytaniu projekt do prawa o systemie monetarnym; w drugim czytaniu prawo o promieniu fortecnym przyjmuje parlament na wniosek posła Unruh en bloc. Następnie referuje poseł Unruh o programie przedłożonym parlamentowi a dotyczącym budowy gmachu dla niemieckiego parlamentu. Poseł Römer robi wniosek, ażeby do projektu dodano że do współzawodnictwa w budowie dopuszczeni być mają wszyscy niemieccy architekci.

— Jak powszechnie utrzymują, niemiecko-francuska komisya obradująca w Frankfurcie nad układami między Niemcami i Francją, w tym miesiącu jeszcze prace ukończy. Najważniejsze sprawy podobno już załatwiono a chwilowo chodzi tylko o redakcyę układów i sformułowanie końcowego protokołu. Komisya składa się z następujących członków; ze strony niemieckiej zasiadają hrabia Uexküll, wyrtembergski tajny radca legacyjny; Weber, bawarski radca stanu i Buddenbrock, pruski radca legacyjny jako trzymający pióro. Pełnomocnikami francuskimi są panowie le Clercq, Goulard i Dutreix jako sekretarz. Jakkolwiek p. Foulard mianowany został poseł we Florencyi, to jednakowoż bawi jeszcze we Frankfurcie i podpisze protokół końcowy, jeżeli konferencye zakończą się przed zebraniem się sejmku włoskiego.

Londyn. Wkrótce ma się odbyć zgromadzenie katolickich prałatów angielskich, na którym obok innych ważnych przedmiotów toczyć się mają obrady nad sprawą założenia katolickiej wszechnicy dla Anglii. Istniejące już po rozmaitych miastach katolickie zakłady dla studyów uniwersyteckich (Colleges) w liczbie 12 mają być podporządkowane tej wszechnicy. Istnieje plan usunięcia na przyszłość z katolickiego programu naukowego kilku łacińskich i greckich pisarzy, wykładanych dotąd zarówno w katolickich jak protestanckich zakładach.

Paryż. Piszą z Wersalu do „Journal des Débats“: Jeden z naszych przyjaciół wieszując panu Thiers wyboru pana Goulard na posła francuskiego we Włoszech, oraz utrzymania hrabiego Harcourt jako posła francuskiego w Watykanie, otrzymał następującą odpowiedź od prezydenta Rzeczypospolitej:

„Instrukcyje jakie dałem naszym reprezentantom we Włoszech na przypadek, zdaniem mojem mało prawdopodobny, że papież zażąda schronienia we Francyi, są bardzo proste i jasne. Nie wyrażamy żadnego życzenia, żadnej zgody opinii w przedmiocie postanowienia jakie powzięć papież za stosowne uzna. Ani odradzać ani doradzać nie myślimy. Chcemy tylko żeby papież wiedział, że jeśli zażąda schronienia we Francyi, będzie przyjęty z pełną uszanowaniem skwapliwością, i ze czcią najgłębszą. Wszędzie znajdzie bezpieczeństwo i powolne usługi. Mówimy to w imieniu rządu, a wiemy iż mówimy zarazem w imieniu Francyi, z małym wyjątkiem ludzi co wrzawą zastępują liczbę. Rząd francuski i Francya są Bogu dzięki dość jeszcze niepodległe wewnątrz i zewnątrz, aby mogły dać papieżowi niezależność z gościnności. Nie sądzę o tem co niegdyś czyniła Francya dając papieżowi niezależność z opieki. Pod tym względem nie wypieram się żadnej z moich dawnych opinii; i niech zacny papież nie przypuszcza, że dając mu gościnność, jeśli jej od nas zażąda, zmuszeni będziemy rozwinąć nasze siły zbrojne czy to w kraju czy zewnątrz niego.

Nie! W kraju wystarczy czterech sierżantów miejskich dla utrzymania ordynku w długim szeregu tych co przyjdą by prosić o błogosławieństwo papieskie; będzie wolny, najzupełniej wolny, nie będzie nam nic obowiązywać, będzie wolny tak dalece, że może nawet łatwiej robić nam drobne przykrości kościelne niż w Watykanie. Na jedno jego słówko wszystko będzie gotowe do przyjęcia Ojca świętego; z razu chciałem mu ofiarować Avignon, ale tam raczej pomniki niż mie-

szańcy przechowują dawne tradycje. Ofiaruję mu przeto zamek w Pau, zamek wielkiego króla, który nawrócił się do katolicyzmu. Przybywszy do Civita Vecchia Ojciec święty zastanie już naszą fregatę; tam jest bezpieczny od wszelkiej napaści. Raz jednak jeszcze powtarzam, że nie wierzę by papież myślał o opuszczeniu Włoch. Dość mu tylko by wiedział, że może, jeśli zechce, przybyć do Francji."

Korespondent dołącza takie uwagi do tych słów pana Thiorsa: "I my jesteśmy przekonani, że papież nie zechce opuścić Rzymu, i że tylko wypadki ważne i gorszące w Rzymie, mogą go do tego skłonić. Rzym nie jest miastem rewolucyjnym, ale z drugiej strony, przy systemie zachwalstw rewolucjonistów a bezczynności przeciwwolucjonistów, we Włoszech jak we Francji — wszystko jest możliwe. Szczęściem, wiedzą tam teraz, że papież może przybyć do Francji, a to sprawi iż będzie tyle przynajmniej szanowanym w Rzymie, aby mógł tam pozostać. Jest rzeczą zaszczytną dla Francji i dla jej rządu, że w tej skromnej ale stanowczej formie wystarcza do zapobieżenia wypadkom. Włochy i Europa wolą trzymać w Rzymie wszechpotężnego więźnia, niżli dać Francji czcigodnego gościa, niżeli nade wszystko dostarczyć jej sposobności do wyjścia z koła swych nieszczęść, a powrócenia do polityki czynów tradycyjnej szlachetności."

Bruksela. O niepokojach w Brukseli podają dzienniki następujące bliższe szczegóły: Na posiedzeniu drugiej izby belgijskiej dnia 23. listopada postawił deputowany Bara, były minister sprawiedliwości, następujący wniosek: Izba wyrażając swoje ubolewanie z zamianowania Dedeckera namiestnikiem Limburga przechodzi do porządku dziennego. Wniosek ten upadł 66 głosami przeciw 44. Na rozkaz burmistrza miasta obsadziła gwardya narodowa plac przed izbą posiedzeń. Na ulicach przyległych zgromadziły się wielkie tłumy ludu. Na wieść, iż wniosek deputowanego Bara upadł w izbie, dały się słyszeć głośne wołania: Precz z ministerstwem! Niech żyje Bara! Kilku deputowanych, którzy wyszli byli z izby, z wielką trudnością zdołali uciec przed wzburzonym tłumem. Prezydent izby przysłał kwestora do burmistrza miasta i zawezwał go, aby nie dopuścił napadu na izbę. Silne oddziały policji i wojska przybyły natychmiast, poczem się tłumy wśród okrzyków na cześć Bary rozeszły. Nazajutrz odbyło się znowu posiedzenie izby drugiej. Burmistrz miasta Anspach podał do wiadomości, iż otrzymał od prezydenta izby pismo, w którym mu prezydent oświadcza, iż przedsięwzięte środki ostrożności podczas demonstracji dnia poprzedniego były niedostateczne. Anspach bronił się przeciw temu zarzutowi i oświadczył, iż ponieważ jego usiłowania nie znajdują uznania ze strony prezydium izby, nie będzie miał nic przeciw interwencji rządu zmierzającej do przywrócenia porządku.

Minister spraw wewnętrznych Kervyn odpowiadając burmistrzowi rzekł: "Nie mogę na to zezwolić, ażeby sąd opinii publicznej przeniesionym był na ulicę; izba tylko jest kompetentna do dania wyroku w tej sprawie. Przez dwa dni obradowaliśmy pod presją nieprzyjaznych demonstracji. Nie ganiję ja środków ostrożności magistratu; zaznaczyć tylko muszę, iż były one niedostateczne, gdyż gdyby były dostateczne nie byłoby przyszło do zaburzeń publicznych, których byłśmy wczoraj świadkami."

W dalszym toku nadzwyczaj ożywionych obrad zawezwał Bara wśród głośniejszych oklasków lewicy rząd, aby się podał do dymisji. Na to odpowiedział mu bardzo rozdrażniony minister skarbu Jakobs, iż ministerstwo nie ma przyczyny podawać się do dymisji, jeżeli tylko pewna część ludności stolicy i kilku deputowanych w izbie tego sobie życzy; ministerstwo ustąpi, ale tylko w tym razie, jeżeli izba lub korona tego zażąda. Po przemowie ministra skarbu została izba do dnia 28go odroczone. W ciągu nocy dnia 21. gwałtowne były demonstracje wielkich tłumów ludu. "Indep. belgo" donosi, iż król belgijski powołał burmistrza Anspacha, który bezzwłocznie wydał proklamacyę do mieszkańców miasta Brukseli.

Madryt. "Allg. Ztg" otrzymała następującą korespondencyę z Madrytu: "Po trzytygodniowych rozprawach o stowarzyszeniu międzynarodowym, utrzymały się w kortezach wnioski rządu, potępiające stanowczo tę ligę, i ogłaszające jej organizacyę za niezgodną z ustawami zasadniczymi Hiszpanii. Większość była znaczna (192 przeciw 38), lecz z różnych złożona żywiołów: było w niej 54 progresistów Sagastyńskich, 53 Karlistów, 11 Alfunistów (t. j. stronników upadłej dynastji) i 74 unionistów. Progresiści demokratyczni pod wodzą p. Ruiz Zorilla głosowali przeciw rządowi, wraz z kilkoma republikanami. Głosowanie to dowodzi, że się ministerstwo terazniejsze admirała Malcampo na zachow-

wawczych tylko, a w znacznej części na przeciw-dynastycznych i reakcyjnych musi opierać żywiołach. Sam. p. Sagasta to przyznał, że jedynie w przymierzu z unionistami będzie można rządzić. Co do tych ostatnich, między którymi jest wielu ukrytych życiwców księcia Montpensiera, a nawet i księcia Alfonsa, główny ich rzecznik w kortezach p. Rios Rosas unikał w ciągu tych rozpraw wszelkiego wynurzania się w materji dynastycznej (co i potrzebnem nie było); lecz upewniał, że trzyma się konstytucji; że zniweczenie jej byłoby cofnięciem się politycznym; z drugiej jednak strony skwapliwy postęp niechybną jej zgubę zgotował. Progresiści demokratyczni nie są zapewne zdaniem jego współnikami republikanów, ale niech się strzegą wpływu tej partyi, zapoznajęcej zgola wszelkie warunki narodowego życia Hiszpanii, i jeszcze w dobie dzieciństwa będącej.

W gruncie tych długich rozpraw o Międzynarodowym Stowarzyszeniu przebiegała się kwestya polityczna zasadnicza, dzieląca nasze stronnictwa: czy konstytucya ma się rozwijać szeroko i konsekwentnie, czy też skąpo i ostrożnie. W duchu pierwszego kierunku dowodził p. Zorilla, że ani rząd, ani Kortezy nie mają prawa stanowić o wartości Stowarzyszenia; że powściągnięcie jego excessów, skoroby się okazały, do sądów należy; że zresztą może ministerjum i szczególnie jakie prawo przeciw niemu zaprojektować, jeżeliby potrzeba zaszła; dzisiaj zaś z góry o tem stowarzyszeniu stanowić, jest nie tylko niezgodne z ideami konstytucji, lecz i celu żadnego nie ma.

Po tem niezbyt obiecującym zwycięstwie gabinetu i sagastyńskiej partyi, najbliższym dla obojga szkopułem będzie finansowy projekt p. Angullo (ministra skarbu) żądający upodatkowania kuponów do zagranicznego długu. Słyszeliśmy jednak, że w razie silnej opozycji rząd gotów będzie w tym punkcie ustąpić, choćby z poświęceniem samego p. Angullo."

Kronika.

(Pożary.) Dnia 10. listopada zgorzała w Lednicy w pow. Wielickim stodoła ze zbożem. Ogień miał być podłożony. Szkoda (niezabezp.) wynosi 1200 zł. Dnia 11. listopada zgorzały w Lednicy w pow. Wielickim dwie stodoły ze zbożem. Ogień miał być podłożony. Szkoda (zabezp.) wynosi 1000 zł. Dnia 12. listopada zgorzał w Lednicy w pow. Wielickim dach jednego domu. Ogień miał być podłożony. Szkoda (zabezp.) wynosi 400 zł. Dnia 3. listop. zgorzała w Letni w pow. Drohobyckim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezp.) wynosi 300 zł. Dnia 2. listopada zgorzała w Koble starem w pow. Staromiejskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezp.) wynosi 300 zł. Dnia 1. października zgorzała w Skorodnem w pow. Liskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezp.) wynosi 710 zł. Dnia 12. października zgorzało w Polance w pow. Liskim zabudowanie dworskie. Ogień miał być podłożony. Szkoda (niezabezp.) wynosi 2215 zł. Dnia 18. października zgorzała w Polance w pow. Liskim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda (niezabezp.) wynosi 400 zł. Dnia 5. listopada zgorzała w Petrykowie w pow. Tarnopolskim stodoła ze zbożem. Ogień miał być podłożony.

— Wystawiono obecnie na sprzedaż w Erfurcie jedną z największych rzadkości bibliograficznych. Jest nią przewybornie zachowany egzemplarz papierowy biblii łacińskiej Fausta Guttenberga z roku 1450-55. Dotychczas znano tylko 16 egzemplarzy tego pierwszego na większą skalę wykonanego druku, mianowicie 6 pergaminowych i 10 papierowych; pomiędzy temi jednak, z wiaszcza ostatniemi, są dwa zupełnie uszkodzone. Jeden z egzemplarzy tej biblii znaczenie od wilgoci i robaków uszkodzony i przytem niekompletny nabyty został w Norymberdze w roku 1858 dla biblioteki cesarskiej w Petersburgu, drogą licytacyi, za 1400 talarów.

— Senat akademicki w Edyburgu, na posiedzeniu nadzwyczajnem postanowił większością 14 głosów przeciw 13, nakazać uniwersytetowi zniesienie jego rozporządzenia, pozwalającego uczęszczać kobietom na kursa lekarskie, nie nadwzgardzając wszelako w niczem nabytych już praw przez niektóre kobiety do słuchania lekcyi i niezabraniając bynajmniej profesorem wykładu medycyny dla kobiet w osobnych klasach.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. listopada 1871 w mieście Lwowie). Ze starości: 31 Chrystyna Szkurlej, wdowa po urzędniku, l. 87; Wyrobniocy: 32 Marya Zajac, l. 84, Na durzycę: 33 Franciszek Witte, l. 23, 34 Józef Urbanowicz, l. 30. 35 Marya Janowicz, córka oficjaly l. 11. 36 Tadeusz Lwowski, ogrodnik, l. 10. Wyrobniocy: 37 Jan Nowak, l. 30. Na gruźlicę: 38 Michał Olearczyk, l. 23, 39 Agata Solecka, z ubogiego domu, l. 60. Na zapalenie płuc, wyrobniocy: 40 Marya Wiszniewska, l. 60, 41 Józef Preis, l. 8/12. Na zapalenie otrzewny: 42 Jan Burak, l. 30, 43 Franciszka Huk, l. 23. 44 Marya Dyszkowska, l. 33, na zapalenie błoni muzgu. 45 Jadwiga Harbuz, l. 55, na zapalenie osierdzia. Na zbręknienie płuc: 46 Eliaszm Smaha, l. 34, 47 Paweł Pynda, l. 27. 38 Franciszek Sikora, l. 23, na zapalenie błoni muzgu. 49 Oleksa Pańko, l. 27, na ropnięć. 50 Marya Makara, l. 62, na niedomykalność zastawek sercowych. 51 Jan Frydrych, syn mydlarza, l. 5, na ospę. 52 Józef Dworski, student, l. 13, na wysilenie. 53 Anna Nachtigal, sierota po urzędniku, l. 50, na udar krwawy muzgu. Dzieci, na zapalenie płuc: 54 Józef Sobel, l. 9/12, 55 Karolina Pasławska, l. 2, 56 Marya Tyczka, l. 1 1/2, 57 Paulina Blazeska, l. 5/12, 58 Józef Cwenar, l. 1 3/12, 59 Jan Nowosad, l. 1 1/2. 60 Paulina Krzyżanowska, córka urzędnika, l. 6, na zapalenie muzgu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu październiku 1871:

Następujące artykuły:	Miejsce targu:									
	Stryj		Rozwadów		Jaryczów nowy		Szczerzec	Tarnobrzeg		
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.		
walutą austriacką										
Mec pszenicy	5	7	5	20	4	75	5	—	5	25
" żyta	3	86	3	56	3	25	3	80	3	50
" jęczmienia	2	52	2	50	2	50	2	50	2	75
" owsa	1	35	1	88	1	60	1	60	1	50
" grochu	4	2	4	50	3	—	4	—	4	—
" hreczki	—	—	—	—	2	90	3	50	3	—
" kukurudzy	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—
" ziemniaków	1	65	1	24	—	97	1	40	1	10
Cetnar siana	—	75	1	—	—	90	1	20	1	7
Sąg drzewa twardego	7	12	6	—	10	—	16	—	7	—
" miękkiego	4	87	5	—	9	—	12	—	6	—
Funt mięsa wołowego	13	—	14	—	20	—	15	—	14	—
Miara wina	—	50	—	—	—	60	—	50	—	60
" piwa	—	16	—	—	—	12	—	18	—	20
Wyrobnik z wiktem	—	24	—	29	—	30	—	30	—	30
" bez wiktu	—	47	—	50	—	60	—	60	—	50

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu“.

Wiedeń, 27. listopada. „Montags Revue“ zapowiada z pewnością, że Brestel przyjmie tekę ministerstwa skarbu.

Berlin, 26. listopada. Radzie związkowej przedłożony został projekt ustawy naznaczającej etat wojskowy na trzechletni okres skarbowy w latach 1872-4. Siła wojska pod bronią w czasie pokoju wynosić ma 401,659 ludzi, a roczny wydatek naznaczony jest na 90,373.275 tal., z czego 10,854.900 tal. przypada na Bawaryę.

Rzym, 26. listopada. „Fanfulla“ donosi: Przełożeni korporacyi duchownych wręczyli papieżowi zbiorową petycyę, proszącą, aby nie opuszczał Watykanu; obecność jego bowiem może wpłynąć na umiarkowanie wykonanie ustawy o korporacyach duchownych. Oprócz na przychylność mocarstw europejskich, może papież liczyć także na sympatyę wielu włoskich ludzi stanu. W skutku tej prośby, papież zaniechał myśli opuszczenia Watykanu.

Londyn, 27. listopada. Książę Wali przebył noc spokojnie. Gorączka nie ustaje.

Belgrad, 26. listopada. Wyszedł opis podróży ks. Milana do Krymu, i załączony został do gazety urzędowej. Car rzekł był do księcia: Przyjmuję W. K. Mość jak własne moje dziecko. Rodzina cesarska przyjmowała księcia jako członka rodziny.

Bukareszt, 26. listopada. Izba uchwaliła projektowaną umowę z Serbią, a odrzuciła projekt ustawy o polityce drogowej. Kwestya kolei żelaznych nie przyszła jeszcze pod obrady.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27 listopada.

Hotel Żorża: Pp. Andruszowski Ign., z Porzecza. — Jarunowski J., z Rohatyna. — Pieńczykowski J., z Wybranówki. — Rakowski A., z Polski.
Hotel europejski: Pp. Hr. Stecki A., z Środopola. — Antoniewicz D., z Żadubrowca. — Czyszkowski A., z Sławutyna. — Zawadzki W., z Krytowic.
Hotel angielski: Pp. Grodzicki L., z Branki. — Jasiński F., z Krakowa. — Zbyszowski B., z Królestwa. — Korncerger A., c. k. porucznik, z Brzozdowic.
Hotel krakowski: Pp. Siemiaszko J., z Warszawy. — Walter L., z Dwernik.
Hotel warszawski: P. C. kowski A., z Krakowa.
Hotel Kubna: P. Papara H., z Zubowmosta. — Wierzchowski J., z Koszelowa. — Lewicki H., notarz, z Kalusza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27 listopada.

Pp. Kopacz K., c. k. sędzia pow., do Kalusza. — Kotkowski A., do Hawłowie. — Tyszkiewicz M., do Czortkowa. — Urbański R., po Dobroszyna. — Zaba J., do Tarnowa.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g.	6 m. 42 rano.
" " " " " "	8 " 7 wieczór.
" " " " " "	3 " 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowic o	8 " 32 rano.
" " " " " "	12 " 20 w nocy.
" " do Brod. i Złoc. o	8 " 52 rano.
" " " " " "	11 " 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g.	7 m. 37 rano.
" " " " " "	11 " — wieczór.
" " " " " "	8 " — wieczór.
" z Czerniowic " o	7 " — wieczór.
" " " " " "	2 " 30 w nocy.
" z Brodów i Złoczowa " o	7 " 24 wieczór.
" " " " " "	2 " 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzameczu.

Table of train arrivals and departures including destinations like Brodów and Złoczowa.

TEATR

Today (German) 'Auf eigenen Füßen.' Tomorrow (Polish) 'Zona która oknem wyskoczyła.'

Theater notice mentioning 'Pożycz mi pięć złotych' and 'Lobzowanie'.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu listopadzie 1871

Large meteorological table with columns for Barometer, Millimeter, Temperature, Pressure, Humidity, Sky, Wind, and Rain.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table listing various goods and services with columns for 'Efekta', 'Kurs', and 'Kurs ostatni'.

Financial notices including interest rates for various banks and currencies.

Financial notices including exchange rates for gold and telegraph courses.

DZIENNIK URZĘDOWY

Obwieszczenie

Legal notice regarding a court judgment and public bidding for property.

Edykt

Legal notice regarding a court order and public bidding for property.

Obwieszczenie licytacji

Public notice regarding a public auction of property.

Edykt

Legal notice regarding a court order and public bidding for property.

Edykt

Legal notice regarding a court order and public bidding for property.

Obwieszczenie licytacji

Public notice regarding a public auction of property.

Ogłoszenie

Public notice regarding a court order and public bidding for property.

Edykt

Legal notice regarding a court order and public bidding for property.

Edykt

Legal notice regarding a court order and public bidding for property.

(2825 1—3) **E d y k t.**

L. 56422. Ze strony c. k. sądu krajowego lwowskiego wzywa się posiadaczy, wedle podania zagubionych trzech książeczek kasy galicyjskiej oszczędności, jako to: Nr. 9580, Nr. 17424 i Nr. 28734, każda na 100 zł. w. a. wszystkie na imię Palkowski wystawionych, by takowe w przeciągu 6ciu miesięcy od dnia umieszczenia niniejszego edyktu licząc, tem pewniej sądowi przedłożyli i prawa swe wykazali, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu takowe za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego
Lwów, dnia 14. października 1871.

(2826 1—3) **E d y k t.**

Nr 12806. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wiadomo czyni — że na zaspokojenie należącej się Binem Fichmanowi resztującej sumy 75 złr. m. k. z p. n. licytacja należącej do Markusa Horn czwartej części realności pod Nr. 58¹/₄ w Stanisławowie położonej dnia 14. grudnia 1871 o godzinie 10. z rana w tutęszym sądzie się odbędzie.

Część ta rzeczony realności i poniżej ceny wywołania to jest sumy 76 złr. 56 ct. w. a. za jaką bądź cenę sprzedaną będzie.

Jako wadyum kwotę 10 złr. w. a. złożyć należy. Dalsze warunki — akt szacunkowy i wyciąg tabularny w sądzie lub przy licytacji przejrzeć wolno.

Z c. k. sądu obwodowego
Stanisławów, 14. października 1871.

(2831 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 516. Wydział Izby adwokatów podaje do wiadomości, że p. Dr. Leonard Rasiewicz wpisany został na podstawie uchwały wydziału z dnia 23. listopada 1871 do l. 516 w listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 23. listopada 1871.

(2837 1—3) **E d y k t.**

L. 13440. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Chaima Reitmann, że na podstawie tegoż cesy z dnia 11. kwietnia 1847 tusądową uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 13440 zarządzono zainstabulowanie cesyonaryusza Jakóba Sperber za właściciela sumy 190 zł. m. k. w stanie biernym jednej czwartej części realności pod l. k. 19¹/₄ w Stanisławowie położonej, na rzecz tegoż nieobecnemu do rąk ustanowionemu równocześnie dla niego kuratorowi p. adwokatowi Wurzel ze substytucją p. adwokata Bardacha doręczoną została.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 21. października 1871.

(2839 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3525. C. k. sąd powiatowy w Makowie wiadomo czyni, że sprzedaż realności pod Nr. 18 w Makowie położonej, w Nrach. 215, 216 i 223 Gazety Lwowskiej rozpisana, odbędzie się dnia 13. stycznia. 17. lutego i 17. marca 1872 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Makowie pod temi samymi warunkami tamże wyszczególnionymi, które chcą kupna mający w tutęszym sądzie przejrzeć mogą.

C. k. sąd powiatowy.
Maków, dnia 4. listopada 1871.

(2851) **Ogłoszenie licytacji.**

Nr. 18766. Odnośnie do obwieszczenia wysokiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 16. września 1871 l. 39421 czyni się wiadomem, że dnia 11. grudnia 1871 otrzymaną zostanie przy c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Kołomyi trzecia usna licytacja w celu wdzierzawienia myta drogowego w Tlustem na rok 1872 z ceną wywołaną 2900 złr. w. a.

Można także niżej ceny wywołanej ofiarować. Pisemne w 10% wadium zaopatrzone oferty mogą być do 10. grudnia 1871 do drugiej godziny po południu do naczelnika c. k. skarbowej powiatowej dyrekcyi w Kołomyi wniesione.

C. k. powiatowa dyrekcyja skarbu.
Kołomyja 24. listopada 1871.

Vizitations-Ankündigung.

Nr. 18756. Mit Beziehung auf die Vizitations-Kundmachung der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction vom 16. September 1871 Z. 39421 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß wegen Verpachtung der Wegmuthstation in Tluste mit dem Ausrufspreise per 2900 fl. ö. W. auf die Dauer des Solarjahres 1872 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kolomea am 11. December 1871. die dritte mündliche Vizitation abgehalten werden wird.

Es werden auch Anbothe unter dem Fiskalpreise angenommen.

Schriftliche mit einem 10% Vadium belegte Offerten können längstens bis 10. December 1871 um 2 Uhr Nachmittags beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kolomea überreicht werden.

k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Kolomea am 24. November 1871.

(2855 1—3) **E d i c t.**

Nr. 4152. Vom k. k. Bezirksgerichte Tysmienitz wird zur Hereinbringung der vom Moses Rosenstrauch erstigten Summe pr. 32 fl. 98 kr. f. W. oder 34 fl. 44 kr. ö. W. sammt r. u. seit den 25. Juni 1851. laufenden 4% Zinsen dann der zuerkannten Gerichts- und Executionskosten pr. 4 fl. 51 kr. ö. W. und 3 fl. 39 kr. ö. W. und die gegenwärtigen Executionskosten in gemäßigten Beträge pr. 7 fl. 96 kr. ö. W. die exekutive Vertheilung der früher der liegenden

Nachlassmasse nach Simon Kozohon gehörigen nunmehr aber laut liebr. dom. tom. VI. pag. 78 n. 3 har. als Eigenthum des Zacharias Eilen übergangenen sub Nr. 317. in Tysmienitz gelagerten einen Tabularkörper bildenden Realität bewilligt und in drei Termnen d. i. den 7. December 1871, 28. December 1871 und 16. Jänner 1872. jedesmal um 10 Uhr Vorm. und zwar bei zwei Erstere über oder um Schätzungswert pr. 200 fl. ö. W. beim dritten Termin hingegen auch unter dem Schätzungswert vorgenommen werden.

Die Licitationsbedingungen der Schätzungssact und der Grundbuchauszug können in der hg. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden beide Streittheile dann der intabulirte Gläubiger Johann Kassnowicz und namentlich dessen liegenden Nachlassmasse durch den Kurator Johann Lobaczewski und das k. k. Steueramt in Tlumacz dann alle diejenigen, welche nach dem 16. September 1871 ein Recht zu dieser Realität erwerben haben oder welche der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einer Ursache nicht zugestelt werden konnte durch der Kurator Hr. Herzel Horn und mittelst Edikte verständigt.

Tysmienitz, den 17. November 1871.

(2859 1—3) **Ogłoszenie konkursu**

L. 7360-Pr. W celu obsadzenia posady sekretarza powiatowego z placą rocznych 700 zł. w. a., ewentualnie 600 zł. rozpisuje się konkurs do 8. grudnia b. r.

Podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi dotychczasowej służby i znajomości języków krajowych mają być wniesione w drodze właściwej do Prezydium Namiestnictwa.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 24. listopada 1871.

(2863 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 18462. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza, że rozpisana tutęszo-sądowym edyktem z dnia 20. października 1871 do l. 15676 w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej w Nrach. 255, 256 i 258 ogłoszona powtórna sprzedaż przymusowa dóbr Bystrzycy dolnej, w obwodzie Tarnowskim położonych, odwołaną zostaje i na wyznaczonym dniu 4. grudnia 1871 terminie wykonaną nie będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego
Tarnów, dnia 24. listopada 1871.

(2829 2—3) **Obwieszczenie.**

c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie. Nr. 47555. W celu zabezpieczenia przewozu tytoniu z c. k. fabryk tytoniowych i pojedynczych dworców kolej żelaznej do niektórych magazynów tytoniu w roku 1872, mianowicie:

1. z dworców kolej żelaznej we Lwowie do magazynu tytoniu w Żółkwi;
2. z dworców kolej żelaznej w Złoczowie do magazynu tytoniu w Brzeżanach;
3. z fabryki tytoniu w Winnikach do magazynu tytoniu w Brzeżanach;
4. z fabryki tytoniu w Manasterzyskach do magazynu tytoniu w Samborze;
5. z fabryki tytoniu w Manasterzyskach do dworców kolej żelaznej w Stanisławowie; i

6. z dworców kolej żelaznej we Lwowie do magazynu tytoniu w Brzeżanach, — rozpisuje się licytacja w drodze pisemnych ofert, które do prezydium c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie najdalej do dnia 6. grudnia 1871. 2. godziny popołudniu wnieść należy. Dokładniejsze oznaczenie ilości w przybliżeniu przywozić się mającego materiału i naczyń, oraz co do oddalenia pojedynczych miejscowości i wysokości zadatku złożyć się mającego, jakoteż względem dokładniejszych warunków licytacyjnych może być zasięgnięte tak przy c. k. krajowych dyrekcyach skarbu we Lwowie, Wiedniu, Pradze i Bernie, jakoteż przy c. k. dyrekcyi skarbu w Czerniowcach i przy wszystkich tutęszo krajowych c. k. powiatowych dyrekcyach skarbu

Lwów, dnia 3. listopada 1871.

Kundmachung

der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg.
Nr. 47555. Zur Sicherstellung der Tabakverfrachtung

aus den k. k. Fabriken und einzelnen Bahnhöfen zu einigen Tabakverfrachtungsmagazinen im Jahre 1872 und zwar:

1. vom Bahnhof in Lemberg in das Tabakmagazin zu Żółkiew;
2. vom Bahnhöfe in Złoczow in das Tabakmagazin in Brzeżan;
3. aus der Tabakfabrik in Winniki in das Tabakmagazin zu Brzeżan;
4. aus der Tabakfabrik in Manasterzyska in das Tabakmagazin zu Sambor;
5. aus der Tabakfabrik in Manasterzyska zum Bahnhöfe in Stanislaw und
6. vom Bahnhöfe in Lemberg in das Tabakmagazin zu Brzeżan, — wird die Konkurrenzverhandlung mittelst schriftlichen Offerte, welche im Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg bis längstens 6. December 1871. 2. Uhr Nachmittags zu überreichen sind, ausgeschrieben. Die Angabe der beiläufigen Gewichtsmenge des zu leistenden Materials und Geschirres, der Wegestrecke und des zu leistenden Angebotes, so wie die sonstigen Licitations- und Vertragsbedingungen können bei der Finanz-Direction in Lemberg, Wien, Prag und Brünn, bei der k. k. Finanz-Direction in Czernowitz, dann bei sämtlichen hierlängigen k. k. Finanz-Bezirks-Directionen eingesehen werden.

Lemberg, am 3. November 1871.

Erkenntnisse.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Straßachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der Druckschrift „Nachtstunden“ Zeitstudien von Ludwig Richard Zimmermann, Debenburg im August 1871, Verlag des Verfassers, Druck von G. Komwalter, — das Verbrechen der Religionsstörung und das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §§ 122 a, resp. 300 und 303 St. G. begründe, daher nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Straßachen. (2857)
Wien, am 22. November 1871.

Bojchan mp.

Thallinger mp.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Beschlusse vom 15. November 1871, Z. 31246, zu Recht erkannt:

Die unmittelbare Aneinanderreihung des „Beust na vandru“ an das k. k. kaiserliche Handb. beginnend mit „Mily hrabě Beust“ bis „jmenovati Vas doživotnym celenem panské sněmovny“ unter der Ueberschrift „Politycke zpravy domáci“ in der Nr. 268 der Zeitschrift „Posel z Prahy“ vom 11. November 1871 beinhaltet den Thatbestand des im §. 63 St. G. bezeichneten Verbrechens der Majestätsbeleidigung.

Es wird deshalb gemäß §§ 6 — 8 des Gesetzes vom 17. December 1862 die Beschlagnahme der Nr. 268 der Zeitschrift „Posel z Prahy“ vom 11. November 1871 bestätigt und die Weiterverbreitung dieser Nummer betreffs des Artikels „Beust na vandru“ verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Beschlusse vom 12. November 1871, Z. 30809, zu Recht erkannt:

Das Placat dd. Chemnitz der 28. October 1871 mit der Aufschrift „An die Proletarier aller Länder“ beinhaltet den Thatbestand des im §. 302 St. G. bezeichneten Verbrechens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung; es wird deshalb nach § 36 des Gesetzes vom 17. December 1862, Z. 6 R. G. B., die Weiterverbreitung dieses Placates verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Beschlusse vom 21. November 1871, Zahl 16603 St., das Verbot der Weiterverbreitung der Nr. 98 der in Olmütz erscheinenden periodischen Druckschrift „Nasinec“ vom 17. November 1871, wegen des mit den Worten „Příčiny Beustova propustění byly povahy finanční“ überschriebenen Aufsatze, der das Verbrechen der Majestätsbeleidigung nach §. 63 St. G. enthält, ausgesprochen. (2858)

Doniesienia prywatne.**Kundmachung.**

Die Besitzer der von den Pfandleih-Anstalten in Wien ausgestellten Pfandscheine werden hiermit aufgefordert, etwaige bei den Licitationen im Monate December 1871 so wie aus in diesem Monate vorkommenden Verkäufen von Werthpapieren, Producten und Waaren sich ergebende, Ueberschüsse bis längstens Ende Jänner 1875 abzuholen.

Die bis dahin nicht behobenen Ueberschüsse verfallen zu Gunsten des Gesellschaftsfondes (§. 20 der Statuten).

Wien, im November 1871.

K. k. priv. allgemeine Verkehrsbank.

(2847 2—3)

Haerdtl mp. pp. F. Mayrhofer mp.